

ANDRA VECKAN I FASTAN

MÅNDAG DEN 17 MARS

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

Läsning Dan 9:4b-10

»Ack Herre, du store och fruktansvärde Gud, du som håller förbund och bevarar nåd mot dem som älskar dig och håller dina bud! Vi har syndat och gjort illa och varit ogudaktiga och avfälliga. Vi har vikit av från dina bud och lagar. Vi har inte lyssnat till dina tjänare profeterna, som talade i ditt namn till våra kungar, furstar och fäder och till allt folket i landet. Du, Herre, är rättfärdig, men vi måste blygas, så som vi också nu gör, vi Judas män och Jerusalems invånare, ja, hela Israel, både de som bor nära och de som bor fjärran i alla andra länder dit du har fördrivit dem, därför att de var otrogna mot dig. Ja, Herre, vi med våra kungar, furstar och fäder måste blygas, därför att vi har syndat mot dig. Men hos Herren, vår Gud, är barmhärtighet och förlåtelse. Ty vi var avfälliga från honom och hörde inte Herrens, vår Guds, röst, så att vi vandrade efter hans lagar, dem som han förelade oss genom sina tjänare profeterna.«

Responsoriepsalm Ps 79:8, 9, 11, 13 (R. Ps 103:10a)

R. Herre, handla inte med oss efter våra synder.

Låt inte våra förfäders missgärningar drabba oss,
skynda oss till mötes i din barmhärtighet,
ty vi är djupt förnedrade. R.

Hjälp oss, Gud, vår frälsare, för din äras skull,
rädda oss, förlåt oss vår synd för ditt namns skull.
Låt de fångnas klagan komma inför ditt ansikte,
låt din väldiga arm hålla dödens barn vid liv. R.

Men vi, som är ditt folk och får i din hjord,
vi vill tacka dig i evighet,
vi vill förkunna ditt lov från släkte till släkte. R.

Lovsång Jfr Joh 6:63c, 68c

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Alla dina ord är ande och liv;
du har det eviga livets ord.

Evangelium Luk 6:36-38

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var barmhärtiga, så som er fader är barmhärtig. Döm inte, så skall ni inte bli dömda. Förklara ingen skyldig, så skall ni inte dömas skyldiga. Frikänn, så skall ni bli frikända. Ge, så skall ni få. Ett gott mått, packat, skakat och rågat skall ni få i er mantel. Med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er.«

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

Läsning Dan 9:4b-10

Ack, Herre, store och förfärande Gud,
du som troget håller fast vid förbundet
med dem som älskar dig och håller dina bud!
Vi har syndat och handlat orätt,
vi har dragit skuld över oss och trotsat dig,
vi har vänt oss bort från dina bud och lagar.
Vi har inte lyssnat till dina tjänare profeterna
som har talat i ditt namn till våra kungar,
hövdingar och fäder och till allt folket i landet.
Du, Herre, är rättfärdig,
men vi står denna dag med skam:
vi män av Juda och Jerusalems invånare,
alla israeliter, när och fjärran,
i alla länder dit du har fördrivit dem,
därför att de var trolösa mot dig.
Herre, det är vi som står med skam,
våra kungar, våra hövdingar och våra fäder,
vi som har syndat mot dig.
Herre, vår Gud,
du är barmhärtig och förlåtande.
Vi är upproriska mot dig,
vi har inte lyssnat till din röst
och inte handlat efter den vägledning du gav oss
genom dina tjänare profeterna.

Responsoriepsalm Ps 79:8, 9, 11, 13 (R. jfr Ps 103:10a)

R. Herre, handla inte med oss efter våra synder.

Låt inte våra förfäders missgärningar drabba oss,
skynda oss till mötes i din barmhärtighet,
ty vi är djupt förnedrade. R.

Hjälp oss, Gud, vår frälsare, för din äras skull,
rädda oss, förlåt oss vår synd för ditt namns skull.
Låt de fångnas klagan komma inför ditt ansikte,

låt din väldiga arm hålla dödens barn vid liv. R.

Men vi, som är ditt folk och får i din hjord,
vi vill tacka dig i evighet,
vi vill förkunna ditt lov från släkte till släkte. R.

Vers före evangeliet Jfr Joh 6:63c, 68c

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Herre, alla dina ord är ande och liv,
du har det eviga livets ord.

Evangelium

Luk 6:36–38

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: "Var barmhärtiga, så som er fader är barmhärtig. Döm inte, så skall ni inte bli dömda. Förklara ingen skyldig, så skall ni inte dömas skyldiga. Frikänn, så skall ni bli frikända. Ge, så skall ni få.

Ett gott mått, packat, skakat och rågat skall ni få i er mantel. Med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er."

TISDAG DEN 18 MARS

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

Läsning Jes 1:10, 16–20

Hör Herrens ord, ni Sodomsfurstar, lyssna till vår Guds lag, du Gomorra-folk. Tvätta er då, och rena er. Skaffa ert onda leverne bort från mina ögon. Upphör att göra vad ont är. Lär att göra vad gott är, far efter det rätt är, visa förtryckaren på bättre vägar, skaffa den faderlöse rätt, utför änkans sak. Kom, låt oss gå till rätta med varandra, säger Herren. Om era synder än är blodröda, så kan de bli snövita, och om de är röda som scharlakan, så kan de bli som vit ull. Om ni är villiga att höra, skall ni få äta av landets goda. Men är ni ovilliga och motsträviga, skall ni förtäras av svärd, ty så har Herrens mun talat.

Responsoriepsalm Ps 50:8–9, 16bc–17, 21, 23 (R. jfr 23b)

R. Jag vill låta er se min frälsning.

Jag vill inte straffa dig för dina offer,
dina brännoffer har jag alltid inför mig.
Men jag tar inte emot tjurar ur ditt hus
eller bockar ur dina fållor. R.

»Hur kan du tala om mina stadgar
och föra mitt förbund på tungan,

du som hatar tuktan
och vänder ryggen åt mina ord? R.

Så gör du, och jag tiger,
och nu tror du att jag är som du.
Den som offrar lovets offer, han ärar mig,
och den som ger akt på sin väg,
honom skall jag låta se min frälsning.« R.

Lovsång

Hes 18:31

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Kasta bort ifrån er alla de överträdelser
som ni har begått, säger Herren,
och skaffa er ett nytt hjärta och en ny ande.

Evangelium Matt 23:1-12

Vid den tiden talade Jesus till folket och lärjungarna och sade: »De skriftlärdade och fariseerna har satt sig på Moses stol. Gör därför allt vad de lär er och håll fast vid det, men handla inte som de gör, för de säger ett och gör ett annat. De binder ihop tunga bördor och lägger dem på människornas axlar, men själva rör de inte ett finger för att rätta till dem. Allt vad de företar sig gör de för att människorna skall lägga märke till dem. De skaffar sig breda böneremсор och stora manteltofsar. De tycker om att ha hedersplatsen på gästabuden och sitta främst i synagogan, och de vill bli hälsade på torgen och kallas rabbi av alla människor.

Men ni skall inte låta er kallas rabbi, ty en är er läromästare och ni är alla bröder. Ni skall inte kalla någon här på jorden för er fader, ty en är er fader, han som är i himlen. Inte heller skall ni låta er kallas lärare, ty en är er lärare, Kristus. Den som är störst bland er skall vara de andras tjänare. Den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, och den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.«

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

Läsning Jes 1:10, 16-20

Lyssna till Herrens ord,
sodomfurstar!
Hör vad vår Gud har att säga,
gomorrafolk!
Tvätta er, rena er!
Låt mig slippa se era illdåd.
Sluta göra det onda
och lär er göra det goda.
Sträva efter rättvisa,
stöd den förtryckte.

För den faderlöses talan,
skaffa änkan rätt.
Låt oss gå till rätta med varandra,
säger Herren.
När era synder är scharlakansröda,
kan de då bli vita som snö?
När de är röda som purpur,
kan de då bli vita som ull?
Om ni villigt lyder mig
skall ni få njuta det goda i landet,
men om ni trotsar och vägrar
skall ni bli svärdets byte.
Herren har talat.

Responsoriepsalm Ps 50:8–9, 16bc–17, 21, 23 (R. jfr 23b)

R. Den som ger akt på sin väg skall se Guds frälsning.

Jag vill inte straffa dig för dina offer,
dina brännoffer har jag alltid inför mig.
Men jag tar inte emot tjurar ur ditt hus
eller bockar ur dina fållor. R.

Hur kan du tala om mina stadgar
och föra mitt förbund på tungan,
du som hatar tuktan
och vänder ryggen åt mina ord? R.

Så gör du, och jag tiger,
och nu tror du att jag är som du.
Nej, jag vill ställa fram det för dina ögon,
och jag vill straffa dig. R.

Den som offerar lovets offer ärar mig,
och den som ger akt på sin väg
skall se min frälsning. R.

Vers före evangeliet Hes 18:31

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Upphör med alla era brott mot mig, säger Herren.
Skapa er ett nytt hjärta och en ny ande.

Evangelium Matt 23:1–12

Vid den tiden talade Jesus till folket och lärjungarna och sade: "De skriftlärdade och fariseerna har satt sig på Moses stol. Gör därför allt vad de lär er och håll fast vid det, men handla inte som de gör, för de säger ett och gör ett annat.

De binder ihop tunga bördor och lägger dem på människornas axlar, men själva rör de inte ett finger för att rätta till dem. Allt vad de företar sig gör de för att människorna skall lägga märke till dem. De skaffar sig breda böneremсор och stora manteltofsar. De tycker om att ha hedersplatsen på gästabuden och sitta främst i synagogan, och de vill bli hälsade på torgen och kallas rabbi av alla människor.

Men ni skall inte låta er kallas rabbi, ty en är er läromästare och ni är alla bröder. Ni skall inte kalla någon här på jorden för er fader, ty en är er fader, han som är i himlen. Inte heller skall ni låta er kallas lärare, ty en är er lärare, Kristus.

Den som är störst bland er skall vara de andras tjänare. Den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, och den som ödmjukar sig skall bli upphöjd."

ONSDAG DEN 19 MARS

S:T JOSEF, JUNGFRU MARIAS BRUDGUM

Högtid

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgivet 1994:

Första läsningen 2 Sam 7:4-5a, 12-14a, 16

Herrens ord kom till Natan. Han sade: »Gå och säg till min tjänare David: Så säger Herren: När din tid är ute och du vilar hos dina fäder, skall jag efter dig upphöja den son som skall utgå ur ditt liv. Och jag skall befästa hans kungadöme. Han skall bygga ett hus åt mitt namn, och jag skall befästa hans kungatron för evig tid. Jag skall vara hans fader, och han skall vara min son. Ditt hus och ditt kungadöme skall bestå inför dig till evig tid. Ja, din tron skall vara befäst för evig tid.«

Responsoriepsalm Ps 89:2-5, 27, 29 (R. jfr 37)

R. Hans ätt skall evigt bestå.

Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i evighet,
jag vill låta min mun förkunna din trofasthet
från släkte till släkte.

Ja, jag säger: För evig tid skall nåd byggas upp.
I himlen, där befäster du din trofasthet. R.

»Jag har slutit ett förbund med min utvalde,
med ed har jag lovat min tjänare David:
Jag skall befästa din ätt för evig tid
och bygga din tron från släkte till släkte.« R.

Han skall kalla mig så: Du min fader,
min Gud och min frälsnings klippta.

Jag skall bevara min nåd åt honom i all evighet,
och mitt förbund med honom skall stå fast.« R.

Andra läsningen Rom 4:13, 16–18, 22

Det var inte genom lagen som Abraham eller hans efterkommande fick löftet att arva världen, utan genom den rättfärdighet som kommer av tro. Därför är tron grunden för att nåden skall gälla och löftet stå fast för alla hans efterkommande, inte bara för dem som håller sig till lagen utan också för dem som har tro som Abraham. Han är allas vår far, som det står skrivet: *Jag har gjort dig till far till många folk*, och han är det inför den som han trodde på, Gud, som ger de döda liv och talar om det som ännu inte finns som om det redan fanns. Där allt hopp var ute höll Abraham fast vid hoppet och trodde, så att han kunde bli far till många folk, enligt ordet: *Så talrik skall din avkomma bli. Därför räknades han som rättfärdig.*

Lovsång Ps 84:5

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Saliga de som bor i ditt hus,
de lovar dig ständigt.

Evangelium Matt 1:16, 18–21, 24a

Jakob blev far till Josef, Marias man; av henne föddes Jesus som kallas Kristus.

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans, visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det, uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.« När Josef vaknade, gjorde han som Herrens ängel hade befallt.

eller:

Evangelium Luk 2:41–51

Jesu föräldrar brukade varje år bege sig till Jerusalem vid påskhögtiden. Också när Jesus var tolv år gammal gick de dit upp som seden var vid högtiden. Då festen var över och de skulle hem igen, stannade pojken Jesus kvar i Jerusalem utan att föräldrarna visste om det. De gick en dagsled i tron att han var med i resällskapet och frågade sedan efter honom bland släktingar och bekanta. När de inte hittade honom, vände de tillbaka till Jerusalem och letade efter honom där. Efter tre dagar fann de honom i templet, där han satt mitt bland lärarna och lyssnade och ställde frågor. Alla som hörde honom häpnade över hans förstånd och de svar han gav. Föräldrarna blev

bestörta när de såg honom, och hans mor sade till honom: »Barn, hur kunde du göra så mot oss? Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga.« Han svarade: »Varför skulle ni leta efter mig? Visste ni inte att jag måste vara hos min fader?« Men de förstod inte vad han menade med sina ord. Sedan följde han med dem ner till Naret, och han lydde dem i allt.

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgivet 2023:

Första läsningen 2 Sam 7:4-5a, 12-14a, 16

Herrens ord kom till Natan. Han sade: "Gå till min tjänare David och säg honom: Så säger Herren: Skulle du bygga mig ett hus att bo i? Då dina dagar är till ända och du vilar hos dina fäder skall jag låta en ättling till dig, en som du själv har avlat, efterträda dig, och jag skall trygga hans kungavälde. Han skall bygga ett hus åt mitt namn, och jag skall befästa hans kungatron för all framtid. Jag skall vara hans fader och han skall vara min son. Ditt hus och ditt kungavälde skall bestå inför mig i all framtid, och din tron skall aldrig vackla."

Responsoriepsalm Ps 89:2-5, 27, 29 (R. 37)

R. Hans ätt skall bestå i evighet.

Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i evighet
och förkunna din trofasthet från släkte till släkte.
Jag bekänner: Din godhet varar i evighet,
din trohet står fast i himlen. R.

"Jag har slutit ett förbund med min utvalde,
med ed har jag lovat min tjänare David:
Jag skall befästa din ätt för evigt
och låta din tron bestå från släkte till släkte. R.

Han skall kalla mig så: Du min fader,
min Gud och min frälsnings klippa.
Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet,
mitt förbund med honom skall stå fast." R.

Andra läsningen Rom 4:13, 16-18, 22

Det var inte genom lagen som Abraham eller hans efterkommande fick löftet att ärva världen, utan genom den rättfärdighet som kommer av tro. Därför är tron grunden för att nåden skall gälla och löftet stå fast för alla hans efterkommande, inte bara för dem som håller sig till lagen utan också för dem som har tro som Abraham.

Han är allas vår far, som det står skrivet: *Jag har gjort dig till fader till många folk*, och han är det inför den som han trodde på, Gud, som ger de döda liv och talar om det som ännu inte finns som om det redan fanns. Där allt hopp var ute höll Abraham fast vid hoppet och trodde, så att han kunde bli far till många folk, enligt ordet: *Så talrik skall din avkomma bli. Därför räknades han som rättfärdig.*

Vers före evangeliet Ps 84:5

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Saliga de som bor i ditt hus, de lovar dig ständigt.

Evangelium Matt 1:16, 18–21, 24a

Jakob blev far till Josef, Marias man; av henne föddes Jesus som kallas Kristus.

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: "Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder."

När Josef vaknade gjorde han som Herrens ängel hade befallt och förde hem sin trolovade.

eller: Luk 2:41–51a

Jesu föräldrar brukade varje år bege sig till Jerusalem vid påskhögtiden. Också när Jesus var tolv år gammal gick de dit upp som seden var vid högtiden.

Då festen var över och de skulle hem igen, stannade pojken Jesus kvar i Jerusalem utan att föräldrarna visste om det. De gick en dagsled i tron att han var med i resällskapet och frågade sedan efter honom bland släktingar och bekanta. När de inte hittade honom vände de tillbaka till Jerusalem och letade efter honom där.

Efter tre dagar fann de honom i templet, där han satt mitt bland lärarna och lyssnade och ställde frågor. Alla som hörde honom häpnade över hans förstånd och de svar han gav. Föräldrarna blev bestörta när de såg honom, och hans mor sade till honom: "Barn, hur kunde du göra så mot oss? Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga." Han svarade: "Varför skulle ni leta efter mig? Visste ni inte att jag måste vara hos min fader?" Men de förstod inte vad han menade med sina ord.

Sedan följde han med dem ner till Nasaret, och han lydde dem i allt.

TORSDAG DEN 20 MARS

Läsning Jer 17:5–10

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

Så säger Herren: Förbannad är den man som förtröstar på människor och sätter kött till arm åt sig och med sitt hjärta viker av från Herren. Han skall bli som en torr buske på hedmarken och skall inte få se något gott komma, utan skall bo på förbrända platser i öknen, i ett land med salthedar, där ingen bor.

Men välsignad är den man som förtröstar på Herren, den som har Herren till sin förtröstan. Han är lik ett träd som är planterat vid vatten, och som sträcker ut sina rötter till bäcken. Ty om än hetta kommer, så förskräcks det inte utan bevarar sina löv grönskande. Och om ett torrt år kommer, så sörjer det inte, och upphör ej heller att bära frukt.

Ett falskt och fördärvat ting är hjärtat framför allt annat. Vem kan förstå det? Dock, jag, Herren, utransakar hjärtat och provar njurarna, och ger så åt var och en efter hans vägar, efter hans gärningars frukt.

Responsoriepsalm Ps 1:1-4, 6 (R. jfr Ps 40:5a)

R. Salig är den som förtröstar på Herren.

Salig är den som inte följer de gudlösas råd
och inte går syndares väg eller sitter där hädare sitter
utan har sin lust i Herrens lag
och tänker på hans lag både dag och natt. R.

Han är som ett träd, planterat vid vattenbäckar,
vilket bär frukt i sin tid
och vars löv inte vissnar:
allt vad han gör, det lyckas väl. R.

Inte så de gudlösa:
de är som agnar som vinden för bort.
Ty Herren känner de rättfärdigas väg,
men de gudlösas väg leder till fördärvet. R.

Lovsång Jfr Luk 8:15

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Saliga de som hör ordet och tar vara på det
och genom uthållighet bär frukt.

Evangelium Luk 16:19-31

Vid den tiden sade Jesus till fariseerna: »Det var en rik man som klädde sig i purpur och fint linne och levde i fest och glans var dag. Men en tiggare som hette Lasaros låg vid hans port full av sår och önskade att han fick äta sig mätt på resterna från den

rike mannens bord. Hundarna kom till och med och slickade på hans sår. Så dog tiggaren och fördes av änglarna till platsen vid Abrahams sida. Den rike dog också han och begravdes. I dödsriket, där han pinades, lyfte han blicken och fick långt borta se Abraham, och Lasaros vid hans sida. Då ropade han: 'Fader Abraham, förbarma dig över mig och skicka Lasaros att doppa fingerspetsen i vatten och fukta min tunga, jag plågas här i lågorna.' Men Abraham svarade: 'Kom ihåg, mitt barn, att du fick ut ditt goda medan du levde, liksom Lasaros sitt onda. Nu har han funnit tröst här, medan du plågas. Dessutom gapar det en klyfta mellan oss och er, för att de som vill ta sig över från oss till er eller från er till oss inte skall kunna göra det.' Mannen sade: 'Då ber jag dig, fader, att du skickar honom till min fars hus. Jag har fem bröder, och han måste varna dem, så att inte de också kommer hit till detta plågornas ställe.' Abraham sade: 'De har Mose och profeterna. De kan lyssna till dem.' Mannen svarade: 'Nej, fader Abraham, men om någon kommer till dem från de döda omvänder de sig.' Men Abraham sade: 'Lyssnar de inte till Mose och profeterna, då låter de inte övertyga sig ens om någon står upp från de döda.'«

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

Läsning Jer 17:5–10

Så säger Herren:
Förbannad den man
som sätter sin lit till människor,
som stöder sig på mänsklig kraft
och vänder sig bort från Herren.
Han blir som en buske i ödemarken
och får aldrig se det goda komma.
Han skall leva i förbrända trakter,
på saltjord där ingen kan bo.
Välsignad den man
som sätter sin lit till Herren,
som litar helt till Herren.
Han blir som ett träd
planterat nära vatten.
Det sträcker sina rötter mot bäcken.
Det har inget att frukta av hettan,
bladen är alltid gröna.
Det ängslas inte under torra år,
upphör inte att bära frukt.
Hjärtat är bedrägligast av allt,
det är oförbätterligt – vem kan förstå det?
Jag, Herren, rannsakar hjärtat
och prövar njurarna
och lönar var och en för vad han gjort,
så som hans gärningar förtjänar.

Responsoriepsalm Ps 1:1–4, 6 (R. Ps 40:5a)

R. Salig den som satt sitt hopp till Herren.

Salig den som inte följer de gudlösas råd
och inte går syndares väg
eller sitter där hädare sitter
utan har sin lust i Herrens lag
och läser hans lag både dag och natt. R.

Han är som ett träd,
planterat vid vattenbäckar,
som bär frukt i sin tid
och vars löv inte vissnar:
allt vad han gör, det lyckas väl. R.

Inte så med de gudlösa:
de är som agnar som vinden för bort.
Ty Herren känner de rättfärdigas väg,
men de gudlösas väg leder till fördärvet. R.

Vers före evangeliet Jfr Luk 8:15

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Saliga de som hör ordet och tar vara på det
och genom uthållighet bär frukt.

Evangelium Luk 16:19–31

Vid den tiden sade Jesus till fariseerna: "Det var en rik man som klädde sig i purpur och fint linne och levde i fest och glans var dag. Men en tiggare som hette Lasaros låg vid hans port full av sår och önskade att han fick äta sig mätt på resterna från den rike mannens bord. Hundarna kom till och med och slickade på hans sår.

Så dog tiggaren och fördes av änglarna till platsen vid Abrahams sida. Den rike dog också han och begravdes. I dödsriket, där han pinades, lyfte han blicken och fick långt borta se Abraham, och Lasaros vid hans sida. Då ropade han: 'Fader Abraham, förbarma dig över mig och skicka Lasaros att doppa fingerspetsen i vatten och fukta min tunga, jag plågas här i lågorna.' Men Abraham svarade: 'Kom ihåg, mitt barn, att du fick ut ditt goda medan du levde, liksom Lasaros sitt onda. Nu har han funnit tröst här, medan du plågas. Dessutom gapar det en klyfta mellan oss och er, för att de som vill ta sig över från oss till er eller från er till oss inte skall kunna göra det.'

Mannen sade: 'Då ber jag dig, fader, att du skickar honom till min fars hus. Jag har fem bröder, och han måste varna dem, så att inte de också kommer hit till detta plågornas ställe.' Abraham sade: 'De har Mose och profeterna. De kan lyssna till dem.' Mannen svarade: 'Nej, fader Abraham, men om någon kommer till dem från de döda omvänder

de sig.' Men Abraham sade: 'Lyssnar de inte till Mose och profeterna, då låter de inte övertyga sig ens om någon står upp från de döda.' "

FREDAG DEN 21 MARS

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

Läsning 1 Mos 37:3-4, 12-13a, 17b-28

Israel hade Josef kärare än alla sina andra söner, eftersom han hade fött honom på sin ålderdom. Och han lät göra åt honom en hellång livklädnad. Då nu hans bröder såg att deras fader hade honom kärare än alla hans bröder, blev de hatiska mot honom och kunde inte tala vänligt till honom.

Då nu en gång hans bröder hade gått bort för att vakta sin faders får i Sikem, sade Israel till Josef: »Se, dina bröder vaktar fåren i Sikem. Gör dig redo, jag vill sända dig till dem.« Då gick Josef vidare efter sina bröder och fann dem i Dotan.

När de nu på avstånd fick se honom, innan han ännu hade hunnit fram till dem, rådslog de om att döda honom. De sade till varandra: »Se, där kommer drömmaren. Upp, låt oss nu dräpa honom och kasta honom i en brunn. Sedan kan vi säga att ett vilddjur har ätit upp honom. Så får vi se hur det går med hans drömmar.«

Men när Ruben hörde detta, ville han rädda honom undan deras händer och sade: »Låt oss inte slå ihjäl honom.« Ytterligare sade Ruben till dem: »Utgjut inte blod. Kasta honom i brunnen här i öknen, men bär inte hand på honom.« Han ville nämligen rädda honom undan deras händer och föra honom tillbaka till hans fader. Då nu Josef kom fram till sina bröder, tog de av honom hans livklädnad, den hellånga klädningen som han hade på sig, och grep honom och kastade honom i brunnen. Men brunnen var tom, inget vatten fanns i den.

Därefter satte de sig ned för att äta. När de då lyfte upp sina ögon, fick de se ett tåg av ismaeliter komma från Gilead, och deras kameler var lastade med dragantgummi, balsam och ladanum. De var på väg med detta ned till Egypten. Då sade Juda till sina bröder: »Vad nytta har vi av att vi dräper vår broder och döljer hans blod? Nej, låt oss sälja honom till ismaeliterna. Må vår hand inte komma vid honom, ty han är ju vår broder, vårt eget kött.« Och hans bröder lydde honom. Då nu midjanitiska köpmän kom där förbi, drog de upp Josef ur brunnen. Och de sålde Josef för tjugo siklar silver till ismaeliterna. Dessa förde så Josef till Egypten.

Responsoriepsalm Ps 105:16-21 (R. jfr 5a)

R. Tänk på vad Herren har gjort.
Gud befallde hungersnöd att komma över landet
och fördärvade alla deras brödförråd,
men han sände Josef före dem
och lät honom bli såld till träl. R.

Man slog hans fötter i bojor,
han fick ligga fjättrad i järn,
till den tid då det han sagt blev uppfyllt

och Herrens ord bevisade hans oskuld. R.

Då sände konungen och lät släppa honom lös,
folkens härskare gav honom fri.
Han satte honom till herre över sitt hus,
till att förvalta all hans egendom. R.

Lovsång Joh 3:16

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son,
för att de som tror på honom skall ha evigt liv.

Evangelium Matt 21:33-43, 45-46

Vid den tiden sade Jesus till översteprästerna och folkets äldste: »Lyssna nu till en annan liknelse. En jordägare planterade en vingård, satte stängsel kring den, högg upp en pressgrop och byggde ett vaktorn. Därefter arrenderade han ut den och reste bort.

När skördetiden närmade sig, skickade han sina tjänare till arrendatorerna för att hämta den del av skörden som han skulle ha. Arrendatorerna grep tjänarna och pryglade den ene, dödade den andre och stenade den tredje. Då skickade han dit ännu fler tjänare än första gången, och de gjorde likadant med dem. Till sist skickade han sin son. Han sade: 'Min son kommer de att ha respekt för.' Men när arrendatorerna fick se sonen, sade de till varandra: 'Här har vi arvtagaren. Kom, så dödar vi honom och får hans arv.' De tog fast honom, släpade ut honom ur vingården och slog ihjäl honom. När nu vingårdens ägare kommer, vad gör han då med dessa arrendatorer?«

Översteprästerna och de äldste svarade: »Han lönar ont med ont och tar död på dem, och vingården arrenderar han ut till andra som ger honom hans del av skörden i rätt tid.« Jesus sade: »Har ni aldrig läst vad som står i skriften: *Stenen som husbyggarerna ratade har blivit en hörnsten. Herren har gjort den till detta, och underbar är den i våra ögon.* Därför säger jag er att Guds rike skall tas ifrån er och ges åt ett folk hos vilket det kan bära frukt.«

När översteprästerna och fariseerna hörde hans liknelser, förstod de att det var dem han talade om. De hade velat gripa honom men var rädda för folket, som ansåg honom vara en profet.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022

Läsning 1 Mos 37:3-4, 12-13a, 17b-28

Israel älskade Josef mer än alla sina andra söner, han hade ju fått honom på gamla dagar. Han hade låtit göra en fotsid dräkt åt honom. Men när bröderna såg att deras far älskade Josef mer än alla sina andra söner gre de av hat och kunde inte tala vänligt med honom.

En gång när Josefs bröder var borta och vallade faderns får vid Shekem sade Israel till Josef: "Du vet att dina bröder är med fåren vid Shekem, och nu tänker jag skicka dig till dem."

Josef följde då efter sina bröder och fann dem i Dotan. Bröderna såg Josef på långt håll, och innan han kom fram till dem började de smida planer på att döda honom. De sade till varandra: "Titta, där har vi vår drömmare! Kom så dödar vi honom! Vi kastar honom i en brunn och sä-ger att han har blivit uppäten av ett vilddjur. Då får vi se vad det blir av hans drömmar!"

Men när Ruben hörde detta försökte han rädda honom från de andra och sade: "Nej, vi får inte slå ihjäl honom!" Och Ruben sade till dem: "Spill inget blod! Kasta honom i brunnen här ute i öknen, men skada honom inte!" Han ville nämligen rädda honom från de andra för att sedan kunna föra honom tillbaka till hans far.

När Josef kom fram till sina bröder slet de av honom hans dräkt, den fotsida dräkt som han hade på sig. Sedan tog de honom och kastade honom i brunnen. Brunnen var tom, där fanns inget vatten. När de sedan hade slagit sig ner för att äta fick de syn på en karavan med ismaeliter; de kom från Gílead och deras kameler var lastade med lådanum, balsam och mastix som skulle föras ner till Egypten. Juda sade då till sina bröder: "Vad har vi för glädje av att döda vår bror och tvingas dölja vårt brott? Kom så säljer vi honom till ismaeliterna. Då behöver inte vi bruka våld mot honom – det är ju ändå vår egen bror." Och bröderna rättade sig efter honom.

Några midjanitiska köpmän som kom förbi drog upp Josef ur brunnen. De sålde Josef för tjugo siklar silver till ismaeliterna, och dessa tog med sig Josef till Egypten. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 105:16–21 (R. 5a)

R. Tänk på de underbara gärningar han gjort.

Han befallde hungersnöd att komma över landet
och fördärvade alla deras brödförråd,
men han hade sänt Josef före dem
och låtit honom bli såld till träl. R.

Man slog hans fötter i bojor,
han fick ligga fjättrad i järn,
till den tid då det han sagt blev uppfyllt
och Herrens ord bevisade hans oskuld. R.

Då lät kungen släppa honom lös,
folkens härskare gav honom fri.
Han satte honom till herre över sitt hus,
till att förvalta all hans egendom. R.

Vers före evangeliet

Joh 3:16

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Så älskade Gud världen
att han gav den sin ende Son,
för att de som tror på honom skall ha evigt liv.

Evangelium Matt 21:33–43, 45–46

Vid den tiden sade Jesus till översteprästerna och folkets äldste: "Lyssna nu till en annan liknelse. En jordägare planterade en vingård, sätte stängsel kring den, högg upp en pressgrop och byggde ett vaktorn. Därefter arrenderade han ut den och reste bort.

När skördetiden närmade sig, skickade han sina tjänare till arrendatorerna för att hämta den del av skörden som han skulle ha. Arrendatorerna grep tjänarna och pryglade den ene, dödade den andre och stenade den tredje. Då skickade han dit ännu fler tjänare än första gången, och de gjorde likadant med dem. Till sist skickade han sin son. Han sade: 'Min son kommer de att ha respekt för.' Men när arrendatorerna fick se sonen, sade de till varandra: 'Här har vi arvtagaren. Kom, så dödar vi honom och får hans arv.' De tog fast honom, släpade ut honom ur vingården och slog ihjäl honom.

När nu vingårdens ägare kommer, vad gör han då med dessa arrendatorer?"

Översteprästerna och de äldste svarade: "Han lönar ont med ont och tar död på dem, och vingården arrenderar han ut till andra som ger honom hans del av skörden i rätt tid." Jesus sade: "Har ni aldrig läst vad som står i skriften: *Stenen som husbyggarna ratade har blivit en hörnsten. Herren har gjort den till detta, och underbar är den i våra ögon.* Därför säger jag er att Guds rike skall tas ifrån er och ges åt ett folk hos vilket det kan bära frukt."

När översteprästerna och fariseerna hörde hans liknelser, förstod de att det var dem han talade om. De hade velat gripa honom men var rädda för folket, som ansåg honom vara en profet.

LÖRDAG DEN 22 MARS

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

Läsning Mik 7:14–15, 18–20

Herre, vakta med din stav ditt folk, din arvedels hjord, så att den får ha sin avskilda boning i skogen på Karmel. Låt den gå i bet i Basan och i Gilead, liksom under forna dagar. Ja, liksom i de dagar då du drog ut ur Egyptens land skall jag låta dem se underbara ting.

Vem är en sådan Gud som du? – du som förlåter kvarlevan av din arvedel dess missgärning och förlåter den dess överträdelse, du som inte behåller vrede evinnerligen, ty du har lust till nåd, och du skall åter förbarma dig över oss och trampa våra missgärningar under fötterna. Ja, du skall kasta alla deras synder i havets djup. Du skall bevisa trofasthet mot Jakob och nåd mot Abraham, som du med ed har lovat våra fäder i forntidens dagar.

Responsoriepsalm

Ps 103:1–4, 9–12 (R. 8a)

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Lova Herren, min själ,
allt som finns i mig, prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ,
och glöm inte vad gott han har gjort. R.

Han förlåter dig alla dina missgärningar
och helar alla dina brister,
han räddar ditt liv från graven
och kröner dig med nåd och barmhärtighet. R.

Han går inte ständigt till rätta
och vredgas inte för evigt.
Han handlar inte med oss efter våra synder
och vedergäller oss inte efter våra missgärningar. R.

Ty så hög som himlen är över jorden,
så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom.
Så långt som öster är från väster
låter han våra överträdelser vara från oss. R.

Lovsång Jfr Luk 15:18

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Jag vill stå upp och gå till min far
och säga till honom:
Far, jag har syndat mot himlen och mot dig.

Evangelium Luk 15:1-3, 11-32

Vid den tiden sökte sig alla tullindrivare och syndare till Jesus för att höra honom. Fariseerna och de skrifflärda förargade sig och sade: »Den mannen umgås med syndare och äter med dem.« Då gav han dem denna liknelse: »En man hade två söner. Den yngste sade till fadern: 'Far, ge mig den del av förmögenheten som skall bli min.' Då skiftade fadern sin egendom mellan dem. Några dagar senare hade den yngste sonen sålt allt han ägde och gav sig i väg till ett främmande land, och där slösade han bort sin förmögenhet på ett liv i utsvävningar.

När han hade gjort av med allt, blev det svår hungersnöd i landet, och han började lida nöd. Han gick och tog tjänst hos en välbärgad man i det landet, och denne skickade ut honom på sina ägor för att vakta svin. Han hade gärna velat äta sig mätt på fröskidorna som svinen åt, men ingen lät honom få något. Då kom han till besinning och tänkte: 'Hur många daglönare hos min far har inte mat i överflöd, och här svälter jag ihjäl. Jag ger mig av hem till min far och säger till honom: Far, jag har syndat mot himlen och mot dig. Jag är inte längre värd att kallas din son. Låt mig få gå som en av dina daglönare.' Och han gav sig av hem till sin far.

Redan på långt håll fick fadern syn på honom. Han fylldes av medlidande och sprang emot honom och omfamnade och kysste honom. Sonen sade: 'Far, jag har syndat mot himlen och mot dig, jag är inte längre värd att kallas din son.' Men fadern sade till sina tjänare: 'Skynda er att ta fram min finaste dräkt och klä honom i den, och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter. Och hämta gödkalven och slakta den, så skall vi äta och hålla fest. Min son var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.' Och festen började.

Men den äldste sonen var ute på fälten. När han på vägen hem närmade sig huset, hörde han musik och dans. Han kallade på en av tjänarna och frågade vad som stod på. Tjänaren svarade: 'Din bror har kommit hem, och din far har låtit slakta gödkalven därför att han har fått tillbaka honom välbehållen.' Då blev han arg och ville inte gå in. Fadern kom ut och försökte tala honom till rätta, men han svarade: 'Här har jag tjänat dig i alla dessa år och aldrig överträtt något av dina bud, och mig har du aldrig gett ens en killing att festa på med mina vänner. Men när han kommer hem, din son som har levt upp din egendom tillsammans med horor, då slaktar du gödkalven.'

Fadern sade till honom: 'Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt. Men nu måste vi hålla fest och vara glada, för din bror var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.' «

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

Läsning Mik 7:14–15, 18–20

Valla ditt folk med din herdestav,
den hjord som är din egendom
och lever ensam i en vildmark
omgiven av odlat land.
Låt den få beta i Bashán och Gílead
som i forna dagar.
Låt oss få se under,
som när du drog ut ur Egypten.
Vilken gud är som du,
du som tar bort skuld och förlåter synd
hos dem som är kvar av din egendom.
Din vrede består inte för alltid,
du vill helst visa nåd.
Du förbarmar dig över oss på nytt
och utplånar våra brott,
du kastar alla våra synder i havets djup.
Du skall visa Jakob trohet och Abraham nåd
enligt den ed du i forna dagar gav våra fäder.

Responsoriepsalm Ps 103:1–4, 9–12 (R. 8a)

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Lova Herren, min själ,
allt som finns i mig, prisa hans heliga namn.
Lova Herren, min själ,
och glöm inte vad gott han har gjort, R.

han som förlåter dig alla dina missgärningar
och helar alla dina brister,
han som räddar ditt liv från graven
och kröner dig med nåd och barmhärtighet. R.

Han går inte ständigt till rätta
och vredgas inte för evigt.
Han handlar inte med oss efter våra synder
och vedergäller oss inte efter våra missgärningar. R.

Ty så hög som himlen är över jorden,
så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom.
Så långt som öster är från väster
låter han våra överträdelser vara från oss. R.

Vers före evangeliet Jfr Luk 15:18

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas:

V. Jag vill stå upp och gå till min far
och säga till honom:
Far, jag har syndat mot himlen och mot dig.

Evangelium Luk 15:1–3, 11–32

Vid den tiden sökte sig alla tullindrivare och syndare till Jesus för att höra honom. Fari-seerna och de skriftlärda förargade sig och sade: "Den mannen umgås med syndare och äter med dem." Då gav han dem denna liknelse:

"En man hade två söner. Den yngste sade till fadern: 'Far, ge mig den del av förmögenheten som skall bli min.' Då skiftade fadern sin egendom mellan dem. Några dagar senare hade den yngste sonen sålt allt han ägde och gav sig i väg till ett främmande land, och där slösade han bort sin förmögenhet på ett liv i utsvävningar.

När han hade gjort av med allt, blev det svår hungersnöd i landet, och han började lida nöd. Han gick och tog tjänst hos en välbärgad man i det landet, och denne skickade ut honom på sina ägor för att vakta svin. Han hade gärna velat äta sig mätt på fröskidorna som svinen åt, men ingen lät honom få något. Då kom han till besinning och tänkte: 'Hur många daglönare hos min far har inte mat i överflöd, och här svälter jag ihjäl. Jag ger mig av hem till min far och säger till honom: Far, jag har syndat mot himlen och mot dig. Jag är inte längre värd att kallas din son. Låt mig få gå som en av dina daglönare.' Och han gav sig av hem till sin far.

Redan på långt håll fick fadern syn på honom. Han fylldes av medlidande och sprang emot honom och omfamnade och kysste honom. Sonen sade: 'Far, jag har syndat mot himlen och mot dig, jag är inte längre värd att kallas din son.' Men fadern sade till sina tjänare: 'Skynda er att ta fram min finaste dräkt och klä honom i den, och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter. Och hämta gödkalven och slakta den, så skall vi äta och hålla fest. Min son var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.' Och festen började.

Men den äldste sonen var ute på fälten. När han på vägen hem närmade sig huset, hörde han musik och dans. Han kallade på en av tjänarna och frågade vad som stod på. Tjänaren svarade: 'Din bror har kommit hem, och din far har låtit slakta gödkalven därför att han har fått tillbaka honom välbehållen.' Då blev han arg och ville inte gå in. Fadern kom ut och försökte tala honom till rätta, men han svarade: 'Här har jag tjänat dig i alla dessa år och aldrig överträtt något av dina bud, och mig har du aldrig gett ens en killing att festa på med mina vänner. Men när han kommer hem, din son som har levt upp din egendom tillsammans med horor, då slaktar du gödkalven.'

Fadern sade till honom: 'Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt. Men nu måste vi hålla fest och vara glada, för din bror var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.' "

TREDJE SÖNDAGEN I FASTAN DEN 23 MARS

Alla läsningarna kan alternativt hämtas från årgång A.

Första läsningen 2 Mos 3:1–8a, 13–15

En gång när Mose vaktade fåren åt sin svärfar Jetro, prästen i Midjan, drev han dem till andra sidan öknen och kom till Guds berg, Horeb. Där visade sig Herrens ängel för honom i en eldslåga, som slog upp ur en törnbuske. När Mose såg att busken stod i låga utan att brinna upp tänkte han: »Vilken märklig syn! Jag måste gå dit och se varför busken inte brinner upp.« Då Herren såg att han gick för att se efter ropade Gud till honom ur törnbusken: »Mose! Mose!« Han svarade: »Ja, här är jag.« Herren sade: »Kom inte närmare! Ta av dig dina skor, du står på helig mark.« Och han fortsatte: »Jag är din faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud.« Då skylde Mose sitt ansikte. Han vågade inte se på Gud.

Herren sade: »Jag har sett hur mitt folk plågas i Egypten. Jag har hört deras klagorop över sina slavdrivare – ja, jag vet vad de får lida. Därför har jag stigit ner för att befria dem från egypterna och föra dem från Egypten till ett land som är rikt och vidsträckt och som flödar av mjölk och honung.«

Då sade Mose till Gud: »Om jag nu kommer till israeliterna och säger att deras faders Gud har sänt mig till dem och de frågar efter hans namn, vad skall jag då svara?« Gud sade: »Jag är den jag är. Säg dem att han som heter 'Jag är' har sänt dig till dem.« Och Gud fortsatte: »Säg israeliterna att Herren, deras faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, har sänt dig till dem. Detta skall vara mitt namn för all framtid; med det namnet skall jag åkallas från släkte till släkte.«

Responsoriepsalm Ps 103:1–4, 6–8, 11 (R. 8a)

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2000:

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Lova Herren, min själ,
hela mitt jag vill prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ,
minns allt det goda han gör. R.

Han förlåter alla mina synder
och botar alla mina sjukdomar,
han räddar mig från graven
och kröner mig med nåd och barmhärtighet. R.

Herren handlar rättfärdigt
och ger de förtryckta deras rätt.
Mose fick lära känna hans gärningar,
Israels folk hans verk. R.

Barmhärtig och nådig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Ty så hög som himlen välver sig över jorden,
så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom. R.

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2025:

R. Barmhärtig och nådig är Herren.

Lova Herren, min själ,
allt som finns i mig, prisa hans heliga namn.
Lova Herren, min själ,
och glöm inte vad gott han har gjort. R.

Han förlåter dig alla dina missgärningar
och helar alla dina brister,
han räddar ditt liv från graven
och kröner dig med nåd och barmhärtighet. R.

Herren gör rättfärdighetens verk
och skaffar rätt åt alla förtryckta.
Han visade Mose sina vägar,
Israels barn sina gärningar. R.

Barmhärtig och nådig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Ty så hög som himlen är över jorden,

så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom. R.

Andra läsningen 1 Kor 10:1-6, 10-12

Jag vill att ni skall ha kunskap om detta, bröder: våra fäder hade alla molnet över sig och gick alla genom havet. Alla blev de döpta i molnet och i havet till gemenskap med Mose. Alla åt de samma andliga mat, och alla drack de samma andliga dryck, de drack ur en andlig klippa som följde dem, och den klippan var Kristus. Men de flesta av dem fann inte nåd inför Gud utan blev liggande döda i öknen. Allt detta är exempel som säger oss att vi inte skall ha begär till det onda, som de hade. Knota inte som många av dem gjorde; de dödades av Förgöraren. Allt det som hände dem är exempel, och det skrevs ner för att vägleda oss som har tidsåldrarnas slut inpå oss. Därför skall den som tror sig stå stadigt se till att han inte faller.

Lovsång/Vers före evangeliet

Jfr Matt 4:17

Före och efter nedanstående vers kan ett av omköädena i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Omvänd er, säger Herren:
himmelriket är nära.

Evangelium Luk 13:1-9

Vid den tiden kom några och berättade för Jesus om de galileer vilkas blod Pilatus hade blandat med blodet från deras offerdjur. Då sade han: »Tror ni att de var större syndare än alla andra i Galileen, eftersom detta kunde hända dem? Nej, säger jag, men om ni inte omvänder er skall ni alla mista livet som de. Eller de arton som dödades när Siloatornet rasade, tror ni att de var större syndare än alla andra i Jerusalem? Nej, säger jag, men om ni inte omvänder er skall ni alla mista livet, precis som de.«

Och han gav dem denna liknelse: »En man hade ett fikonträd i sin vingård, och han kom för att se om det fanns någon frukt på det men hittade ingen. Då sade han till sin trädgårdsmästare: 'I tre år har jag kommit och letat efter frukt på det här trädet utan att hitta någon. Hugg bort det! Varför skall det ta upp mark till ingen nytta?' Han svarade: 'Herre, låt det stå kvar ett år till, så skall jag gräva runt det och gödsla. Kanske bär det frukt nästa år. Om inte, kan du hugga bort det.' »

ALTERNATIVA LÄSNINGAR

Årgång A

Första läsningen 2 Mos 17:3-7

Israels barn hade slagit läger i Refidim. Eftersom de var törstiga knotade de mot Mose och sade: »Varför har du fört oss ut ur Egypten? Vill du att vi själva och våra barn och vår boskap skall dö av törst?« Då ropade Mose till Herren: »Vad skall jag göra med detta folk? Snart stenar de mig.« Herren sade till honom: »Gå framför folket med några av de äldste i Israel och ta med dig den stav som du hade då du slog på Nilen. Jag kommer att stå framför dig på klippan vid Horeb, och du skall slå på

klippan, och då kommer det vatten ur den, så att folket får dricka.« Mose gjorde så inför de äldste i Israel. Platsen fick namnet Massa och Meriva, eftersom israeliterna hade anklagat Mose där och hade satt Herren på prov och sagt: »Finns Herren ibland oss eller inte?«

Responsoriepsalm Ps 95:1-2, 6-9 (R. jfr 8)

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2000:

R. I dag, när vi får höra hans röst,
må vi inte förhärda våra hjärtan.

Kom, låt oss jubla till Herrens ära
och hylla vår klippa, vår räddning!
Låt oss träda fram inför honom och tacka,
hylla honom med sång och spel! R.

Kom, låt oss falla ner och tillbe,
knäböja inför Herren, vår skapare,
ty han är vår Gud
och vi hans folk, fåren i hans hjord. R.

Om ni ändå ville lyssna till honom i dag!
Förhärda er inte som vid Meriva,
som den gången vid Massa i öknen,
där era fäder satte mig på prov,
prövade mig fast de sett vad jag gjort. R.

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2025:

R. Om ni hör hans röst i dag, så förhärda inte era hjärtan.

Kom, låt oss höja glädjrop till Herren,
jubel till vår frälsnings klippa.
Låt oss träda fram för hans ansikte med tacksägelse
och höja jubel till honom med lovsång. R.

Kom, låt oss tillbedja och nedfalla,
låt oss knäböja för Herren, vår skapare.
Ty han är vår Gud,
och vi är det folk som han har till sin hjord,
vi är får som står under hans vård. R.

O att ni i dag ville höra hans röst!
Förhärda inte era hjärtan som vid Mériava,
såsom på Massas dag i öknen,
där era fäder frestade mig, där de prövade mig,

fastän de hade sett mina verk. R.

R. Om ni hör hans röst i dag, så förhärda inte era hjärtan.

Andra läsningen

Rom 5:1–2, 5–8

Då vi nu har gjorts rättfärdiga genom tro har vi frid med Gud genom vår herre Jesus Kristus. Han har gett oss tillträde till den nåd som vi nu lever i, och vi är stolta över hoppet att få del av Guds härlighet. Och hoppet sviker oss inte, ty Guds kärlek har ingjutits i våra hjärtan genom att han har gett oss den helige Ande. Medan vi ännu var svaga dog Kristus för alla gudlösa, när tiden var inne. Knappast vill någon dö för en rättfärdig – kanske går någon i döden för en som är god. Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare.

Lovsång/Vers före evangeliet

Jfr Joh 4:42, 15

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Du världens Frälsare, ge mig det levande vattnet,
så att jag aldrig mer behöver törsta.

Evangelium Joh 4:5–42

Vid den tiden kom Jesus till en stad som hette Sykar, inte långt från den mark som Jakob gav sin son Josef. Där fanns Jakobs källa. Jesus, som var trött efter vandringen, satte sig ner vid källan. Det var mitt på dagen.

En samarisk kvinna kom för att hämta vatten. Jesus sade till henne: »Ge mig något att dricka.« Lärjungarna hade nämligen gått bort till staden för att köpa mat. Samariskan sade: »Hur kan du, som är jude, be mig om vatten? Jag är ju en samarisk kvinna.« (Judarna vill inte ha något med samarierna att göra). Jesus svarade henne: »Om du visste vad Gud har att ge och vem det är som säger till dig: Ge mig något att dricka, då skulle du ha bätt honom, och han skulle ha gett dig levande vatten.« Kvinnan sade: »Herre, du har inget att hämta upp det med och brunnen är djup. Varifrån tar du då det levande vattnet? Skulle du vara större än vår fader Jakob som gav oss brunnen och själv drack ur den, liksom hans söner och hans boskap?« Jesus svarade: »Den som dricker av det här vattnet blir törstig igen. Men den som dricker av det vatten jag ger honom blir aldrig mer törstig. Det vatten jag ger blir en källa i honom, med ett flöde som ger evigt liv.« Kvinnan sade till honom: »Herre, ge mig det vattnet, så att jag aldrig blir törstig och behöver gå hit efter vatten.«

Jesus sade: »Gå och hämta din man.« Kvinnan svarade: »Jag har ingen man.« Jesus sade: »Du har rätt när du säger att du inte har någon man. Fem män har du haft, och den du nu har är inte din man. Där talade du sanning.« Kvinnan sade: »Herre, jag ser att du är en profet. Våra fäder har tillbett Gud på det här berget, men ni säger att platsen där man skall tillbe honom finns i Jerusalem.« Jesus svarade: »Tro mig, kvinna, den tid kommer då det varken är på det här berget eller i Jerusalem som ni

skall tillbe Fadern. Ni tillber det som ni inte känner till. Vi tillber det vi känner till, eftersom frälsningen kommer från judarna. Men den tid kommer, ja, den är redan här, då alla sanna gudstillbedjare skall tillbe Fadern i ande och sanning. Ty så vill Fadern att man skall tillbe honom. Gud är ande, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning.« Kvinnan sade: »Jag vet att Messias kommer« (alltså den Smorde) »och när han kommer skall han låta oss veta allt.« Jesus sade till henne: »Det är jag, den som talar till dig.«

I detsamma kom lärjungarna. De blev förvånade över att han talade med en kvinna, men ingen frågade vad han ville henne eller varför han talade med henne. Kvinnan lät sin vattenkruka stå och gick bort till staden och sade till folket där: »Kom så får ni se en man som har sagt mig allt som jag har gjort. Kan han vara Messias?« De gick ut ur staden för att söka upp honom. Under tiden sade lärjungarna till honom: »Rabbi, kom och ät.« Han svarade: »Jag har mat att äta som ni inte känner till.« Lärjungarna sade då till varandra: »Kan någon ha kommit med mat till honom?« Jesus sade: »Min mat är att göra hans vilja som har sänt mig och att fullborda hans verk. Ni säger: fyra månader till, så är det dags att skörda. Men jag säger er: lyft blicken och se hur fälten redan har vitnat till skörd. Den som skördar får sin lön, han bärgar grödan till evigt liv, så att den som sått och den som skördar kan glädja sig tillsammans. Här gäller ju ordet att en sår och en annan skördar. Jag har sänt er att skörda där ni inte behövt arbeta. Andra har arbetat, och ni får lönen för deras möda.«

Många samarier från den staden hade kommit till tro på honom genom kvinnans ord när hon försäkrade: »Han har sagt mig allt som jag har gjort.« När samarierna kom till honom, bad de honom stanna hos dem, och han stannade där två dagar. Många fler kom till tro genom hans egna ord, och de sade till kvinnan: »Nu är det inte längre vad du har sagt som får oss att tro. Vi har själva hört honom och vet att han verkligen är världens frälsare.«

eller (kortare läsning):

Evangelium Joh 4:5-15, 19b-26, 39a, 40-42

Vid den tiden kom Jesus till en stad som hette Sykar, inte långt från den mark som Jakob gav sin son Josef. Där fanns Jakobs källa. Jesus, som var trött efter vandringen, satte sig ner vid källan. Det var mitt på dagen.

En samarisk kvinna kom för att hämta vatten. Jesus sade till henne: »Ge mig något att dricka.« Lärjungarna hade nämligen gått bort till staden för att köpa mat. Samariskan sade: »Hur kan du, som är jude, be mig om vatten? Jag är ju en samarisk kvinna.« (Judarna vill inte ha något med samarierna att göra.) Jesus svarade henne: »Om du visste vad Gud har att ge och vem det är som säger till dig: Ge mig något att dricka, då skulle du ha bett honom, och han skulle ha gett dig levande vatten.« Kvinnan sade: »Herre, du har inget att hämta upp det med och brunnen är djup. Varifrån tar du då det levande vattnet? Skulle du vara större än vår fader Jakob som gav oss brunnen och själv drack ur den, liksom hans söner och hans boskap?« Jesus svarade: »Den som dricker av det här vattnet blir törstig igen. Men den som dricker av det vatten jag ger honom blir aldrig mer törstig. Det vatten jag ger blir en källa i honom,

med ett flöde som ger evigt liv.« Kvinnan sade till honom: »Herre, ge mig det vatten, så att jag aldrig blir törstig och behöver gå hit efter vatten. Jag ser att du är en profet. Våra fäder har tillbett Gud på det här berget, men ni säger att platsen där man skall tillbe honom finns i Jerusalem.« Jesus svarade: »Tro mig, kvinna, den tid kommer då det varken är på det här berget eller i Jerusalem som ni skall tillbe Fadern. Ni tillber det som ni inte känner till. Vi tillber det vi känner till, eftersom frälsningen kommer från judarna. Men den tid kommer, ja, den är redan här, då alla sanna gudstullbedjare skall tillbe Fadern i ande och sanning. Ty så vill Fadern att man skall tillbe honom. Gud är ande, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning.« Kvinnan sade: »Jag vet att Messias kommer« (alltså den Smorde) »och när han kommer skall han låta oss veta allt.« Jesus sade till henne: »Det är jag, den som talar till dig.«

Många samarier från den staden hade kommit till tro på honom genom kvinnans ord. När samarierna kom till honom bad de honom stanna hos dem, och han stannade där två dagar. Många fler kom till tro genom hans egna ord, och de sade till kvinnan: »Nu är det inte längre vad du har sagt som får oss att tro. Vi har själva hört honom och vet att han verkligen är världens frälsare.«